

prosa, però tant baixa, tant lletja, tant ordinària quan al mig de les teves lletres, s'hi barregen mots de porqueria, mots de ràbia i de cinisme, que no existeixen en el teu diccionari.

Què en treuen de falsejar la llengua? Quin bé l'hi reporta? Ara que tots volem el seu resorgiment, la perfecció de nostra parla, ara més que mai, ens hi farem forts per aplicar la miraculosa medicina que curi tant greu malaltia, i aquesta campanya serà des d'aquí, des d'aquestes ratlles, a on no regatejarem res, per a parlar-ne sempre, una i altra vegada, fins aconseguir desfer rodonament lo que escrigué, i amb tota raó, l'excels poeta de Catalunya, Mn. Cinto Verdager:

Oh llengua catalana
més dolça que la mel
el llavi que et profana
et fa tornar de fel.

JOT-FLIC.

ESQUITXOS

Tenim un bé de Déu de protectors que ens fan llepar els dits de tan bons i despresos: uns ens ofereixen gratuïtament, tots els departaments necessaris per a poguer instal·lar amb tota cura, sala de lectura, despatx del Director, sala de conferències i despatx per l'administrador i redactors del nostre periòdic. Altres donen tota miena de comissions i descomptes a ells sols concedits, altres ens retornen les despeses amb tot dret cobrades, molts no han cobrat llurs jornals, als demés no els satisfà el pagament d'una quota mesal d'una pesseta i es subscriuen per 2, 3, 4 i fins 5 ptes., tots cerquen la manera de fer-se més simpàtics a la nostra joventut, i naturalment això ens fa quedar bocabadats de contents.

També n'hi ha, no de protectors, sinó de detractors, que voldrien amargar la nostra vida exhuberant, enverinant l'ambient que ens rodeja, però no entenen que a la joventut tot els somriu, i que fins l'adversitat els esperona i encoratja.

Una noieta, que no deu saber gaire de confegir, tot llegint